

FINANSINSPEKTIONEN

Ink. 2019-06-10

Dnr.

KLAGANDE

M2 Asset Management AB, 556559-3349

Ombud: Advokat Hans Schedin

MOTPART

Finansinspektionen

Ombud: Magnus Schmauch

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 31 augusti 2018
i mål nr 25393-17, se bilaga

SAKEN

Anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

---

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

M2 Asset Management AB yrkar att Finansinspektionens beslut undanröjs och att bolaget befrias från skyldigheten att betala särskild avgift om 350 000 kr. Bolaget hänvisar till vad det har anfört i förvaltningsrätten och för fram bl.a. följande. Det saknas lagstöd att ålägga bolaget särskild avgift eftersom rätten att besluta om särskild avgift enligt lagtexten endast omfattar transaktioner med aktier. Lagtexten är stringent och entydig och ger inget utrymme för analoga eller alternativa tolkningar. Den får dessutom sin pregnans genom att den tidigare hänvisningen till likartade finansiella instrument som funnits i 2 § togs bort. Mål om sanktionsavgifter ska enligt vedertagen praxis anses ha straffrättslig karaktär och därför behandlas med de för sådana mål karaktäristiska drag. En sådan grundsats är att i tveksamma fall välja den utgång som får anses vara den lindrigaste för den i brottmålet tilltalade. Samma princip bör enligt bolaget tillämpas i detta mål. Bolaget ska således också på denna grund befrias från skyldigheten att betala särskild avgift.

Finansinspektionen anser att överklagandet ska avslås och anför bl.a. följande. Parterna är överens om att bolagets transaktion med obligationer var anmälningspliktig och att anmälan gjordes för sent. Det har funnits lagstöd att besluta om särskild avgift och det saknas anledning att ifrågasätta förvaltningsrättens bedömning av hur den särskilda avgiften ska beräknas. Förbudet mot analog rättstillämpning utgör inte hinder mot att beräkna den särskilda avgiften på det sätt som förvaltningsrätten gjort. Bolaget, som är ett aktiebolag, är närstående till en person i ledande ställning i ett noterat bolag och personen i det noterade bolaget ingår i M2 Asset Management AB:s ledning och är firmatecknare för bolaget. Ledningen kunde när beslutet fattades om transaktionen och när det beslutades att anmäla den till insynsregistret bedöma risken och konsekvensen av agerandet, nämligen att bolaget skulle kunna komma att bli påförd en särskild avgift på det sätt som skett. Förvaltningsrättens bedömning är därför korrekt. Det finns mot

bakgrund av detta och omständigheterna för transaktionen inte heller några förutsättningar för hel eller delvis eftergift av den särskilda avgiften.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten konstaterar inledningsvis att bolaget, i egenskap av närstående till person i ledande ställning, varit skyldigt att anmäla sitt förvärv av obligationer senast tre dagar från transaktionsdagen.

Kammarrätten konstaterar att anmälan kom in för sent och att det därför fanns grund för att ta ut en särskild avgift enligt då gällande 20 § 3 lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument (anmälningsslagen).

Frågan är hur den särskilda avgiften ska beräknas. I den vid tiden för transaktionen gällande bestämmelsen i 21 § 3 anmälningsslagen anges att den särskilda avgiften vid överträdelser enligt 20 § 3 samma lag ska bestämmas till 10 procent av ersättningen för aktierna, dock lägst 15 000 kr och högst 350 000 kr. Om någon ersättning inte har lämnats ska den särskilda avgiften bestämmas till 15 000 kr. Fram till den 3 juli 2016 framgick det av lagtexten att det som föreskrevs för aktier också skulle gälla för vissa andra finansiella instrument (2 § anmälningsslagen i dess tidigare lydelse). Sedan förordningen 596/2014 om marknadsmissbruk och om upphävande av direktiv 2003/6/EG, 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (marknadsmissbruksförordningen) trätt i kraft infördes förordningens sanktionsbestämmelser tillfälligt i anmälningsslagen genom en hänvisning i lagen till förordningen. Samtidigt togs bestämmelsen i 2 § anmälningsslagen bort.

Även om det således vid tidpunkten för M2 Asset Management AB:s transaktion inte framgick uttryckligen av någon bestämmelse i anmälningsslagen hur den särskilda avgiften skulle beräknas i fråga om en transaktion som avsåg annat än aktier, fanns ett uttryckligt stöd för att

avgift skulle tas ut. Att avgiften skulle beräknas på motsvarande sätt som för aktier framgick fram till en kort tid före transaktionen direkt av lagtexten. Det följer enligt kammarrätten av förarbetena till anmälningsslagen att avsikten var att också transaktioner rörande andra finansiella instrument än aktier skulle behandlas på samma sätt som aktier (prop. 2015/16:120 s. 43 ff.). Även av marknadsmissbruksförordningen framgår att någon skillnad i behandlingen av aktier och andra finansiella instrument inte är avsedd i fråga om sanktionsavgifter. Sammantaget bedömer kammarrätten att det av systematiken bakom såväl den svenska som den EU-rättsliga lagstiftningen framgår att övriga anmälningsspliktiga finansiella instrument ska jämföras med aktier såvitt avser avgiftsbestämningen. Mot den bakgrunden framstår det som mest följdriktigt att tillämpa en beräkningsgrund som på motsvarande sätt som bestämmelsen om särskild avgift för aktier tar sin utgångspunkt i värdet av transaktionen. En sådan tillämpning kan enligt kammarrätten inte rimligtvis stå i strid med legalitetsprincipen.

Den fråga som då återstår är om det finns förutsättningar att helt eller delvis efterge den särskilda avgiften. Med hänsyn främst till transaktionens omfattning men också till att den aktuella anmälan kom 11 dagar för sent anser kammarrätten att överträdelsen inte är ringa. Omständigheterna kring transaktionen och anmälan är heller inte sådana att överträdelsen kan anses ursäktlig eller att särskilda skäl för eftergift föreligger.

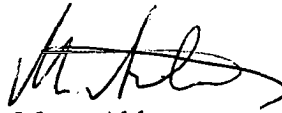
Överklagandet ska därför avslås.

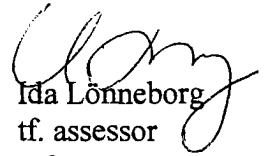
HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Pär Hemmingsson
kammarrättsråd
ordförande

Mona Aldestam
kammarrättsråd

Ida Lönneborg
tf. assessor
referent

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.